

L Ö G

30

6. maí

um breyting á lögum nr. 58 8. sept. 1931, um einkasölu ríkisins á tóbaki.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

8. gr. laganna orðist svo:

Tóbakseinkasalan má leggja frá 10 til 350 af hundraði á tóbak, eftir því sem henta þykir fyrir hverja tegund.

Álagningu þessu skal miða við verð vörunnar, kominnar í hús hér á landi, að meðtöldum tolli.

Tóbak til sauðfjárbaðana og inngjafar sauðfjár við ormaveiki skal selja án hagnaðar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Lög nr. 69 7. sept. 1943 og nr. 17 12. marz 1947 eru úr gildi numin.

Gjört í Reykjavík, 6. maí 1949.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Jóhann P. Jósefsson.

L Ö G

31

9. maí

um breyting á lögum nr. 42 1948, um útflutning og innflutning á íslenskum og erlendum gjaldeyri.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. gr. laga nr. 42 1948 orðast þannig:

Hver sá, er til landsins kemur frá útlöndum, skal gefa tolfyfjörvöldunum sundurliðaða skýrslu um þann gjaldeyri, er hann hefur meðferðis. Skulu einstaklingar búsettir hér á landi skila þeim gjaldeyri, sem þeir eiga, til þeirra banka, er rétt hafa til að verzla með erlendan gjaldeyri, og greiða þeir andvirðið í íslenskum krónum.

Einstaklingar búsettir erlendis skulu við komu sína til landsins undirrita yfirlýsingu um, að þeir selji gjaldeyri aðeins til þeirra stofnana, sem rétt hafa til gjald-eyrisverzlunar. Skal sala þeirra á gjaldeyri færð í vegabréf þeirra.

Hver sá, sem fer af landi burt, skal gefa skriflega skýrslu um gjaldeyri þann, er hann hefur meðferðis, og gera grein fyrir, að hans hafi verið aflað á löglegan hátt.

31

9. maí

4. gr. sömu laga orðast þannig:

Eigi má setja reglur samkvæmt lögum þessum, er banna mönnum brottför úr landi.

2. gr.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 9. maí 1949.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.

32

30. marz

AUGLÝSING

varðandi gengistryggingarsamning milli Íslands og Frakklands.

Með orðsendingum dags. 9. og 11. febrúar 1949 hafa sendiráð Íslands í París og utanríkisráðuneyti Frakklands samið um framlengingu til 6 mánaða, frá 1. janúar 1949 að telja, á gengistryggingu þeirri, sem felst í íslensk-franska viðskiptasamkomulaginu frá 25. júní 1948 (Stjt. A. 69/1948) í eftirfarandi breyttri mynd:

„a) Við greiðslur skulu Frakklandsbanki og Landsbanki Íslands miða við gengi milli franska frankans og íslenzku krónunnar, sem styðst við gengi sterlingspundsins í París og Reykjavík.

Gengi sterlingspundsins í Reykjavík er hið opinbera meðalgengi þess gjaldmiðils. Gengi sterlingspundsins í París er ákveðið í byrjun hvers mánaðar með hliðsjón af gengi U.S.A.-dollara í London og París. Gengi U.S.A.-dollars í London er hið opinbera skráða gengi þess gjaldeyris. Gengi U.S.A.-dollars í París er ákveðið sem aritmetískt meðaltal, annars vegar þess opinbera gengis U.S.A.-dollara, sem skráð er af gengisfestingarsjóðnum, og hins vegar meðaltals U.S.A.-dollaragengisins á frjáls-um markaði í París yfir ákveðið tímabil.

Frakklandsbanki mun tilkynna Landsbanka Íslands það tímabil, sem útreikningur U.S.A.-dollaragengisins í París miðast við samkvæmt ofansögðu, svo og reglur þær, sem farið hefur verið eftir við ákvörðun opinbers gengis sterlingspunds og verður farið eftir við breytingar á því.

b) Í hvert skipti sem breytt er því gengi sterlingspundsins í París, sem ákveðið er samkvæmt reglunum í a) hér að framan, mun Frakklandsbanki hækka eða lækka frankainneignina á reikningi Landsbanka Íslands í hlutfalli við breytinguna.“

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 30. marz 1949.

F. r.

Agnar Kl. Jónsson.